

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 5039/24
28.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Станиславе Митровић и Снежане Марјановић, чланова већа, у парници тужиоца ГРАД БЕОГРАД – Секретаријат за имовинске и правне послове, Сектор за пословни простор, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, улица Тиршова број 3, против туженог Привредно друштво “ЗЕКСТРА ГРУПА – ЗЕКСТРА” д.о.о. из Београда, улица Батајнички друм број 4, чији је пуномоћник Бојана Дробњак, адвокат из Београда, улица Приморска број 20, ради дуга, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П број 2479/22 од 11.6.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П број 2479/22 од 11.6.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П број 2479/22 од 11.6.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца као неоснован, којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име главног дуга плати износ од 584.361,00 динара са каматом по Закону о затезној камати почев од дана подношења тужбе па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 209.822,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у целисти, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане првостепене пресуде у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба

тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности. Такође, по налажењу овог суда неосновани су и наводи из жалбе тужиоца, којима се првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба парничног поступка, при чему се у жалби не конкретизује у чему би се те битне повреде евентуално састојале.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у спису, предмет тужбеног захтева је исплата износа од 584.361,00 динара на име закупнине у периоду март – новембар 2017. године, која се односи на пословни простор у улици Кнез Михаиловој број 26. Међу странкама није спорно да је тужени купац пословног простора у улици Кнез Михаилова број 26 у Београду, површине 208 м², чији је власник Град Београд – тужилац. Решењем Привредног суда у Београду Рео 37/17 од 26.02.2018. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником “Зекстра група – Зекстра” д.о.о., за производњу и промет робе на велико и мало, из Београда, потврђено је усвајање измењеног и допуњеног унапред припремљеног плана реорганизације стечајног дужника од 22.12.2017. године, који носи пријемни печат суда од 25.12.2017. године, са техничким изменама прихваћеним и изгласаним на рочишту од 26.2.2018. године, те је обустављен стечајни поступак над наведеним стечајним дужником. Такође је одлучено да по доношењу овог решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређена Унапред припремљеним планом реорганизације, уређују се искључиво према условима из Унапред припремљеног плана реорганизације, да је усвојени Унапред припремљени план реорганизације извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а да ће потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе. Наведено решење потврђено је решењем Привредног апелационог суда Пвж 373/18 од 29.8.2018. године. Из унапред припремљеног плана реорганизације стечајног дужника, овде туженог “Зекстра група – Зекстра” д.о.о., између осталог је утврђено да су потраживања тужиоца на име закупнине за пословни простор у улици Кнез Михаилова број 26 сврстана у класу Д стечајних поверилаца, те да су износи потраживања повериоца утврђени према стању на дан 30.11.2017. године. Такође је у одељку у коме су дефинисани услови за намирење поверилаца класе Д наведено да ће финални износ потраживања бити утврђен на дан почетка примене плана реорганизације, тако да укључи у међувремену и све доспеле обавезе по условима дефинисаним у текућим уговорима. Такође је наведено да је датум почетка примене плана реорганизације 15 дана од дана правноснажности решења о потврђивању плана реорганизације. У погледу дејства усвојеног плана на права и потраживања поверилаца наведено је да по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују се искључиво према условима из плана реорганизације, укључујући и ситуацију у којој план није у потпуности извршен, односно у којој се извршења плана обуставља. Потраживање повериоца које није обухваћено одредбама плана о намирењу поверилаца биће намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе. Усвојени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Такође су предвиђене последице непоступања по усвојеном плану реорганизације у складу са одредбама члана 173 Закона о стечају. У табеларном приказу класе Д – стечајни повериоци, под деловодним бројем 12246 наведен је Град Београд – Агенција за пословни простор Града Београда, Кнез Михаилова број 26 и Краља Петра 74, укупан износ потраживања

износи 51.194.318,23 динара.

Из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке Руже Лончар, од 16.9.2022. године утврђено је да је судски вештак на основу комплетне документације у списима предмета и документације које су странке доставиле дала мишљење да је, према кумулативним картицама отворених ставки салда – конто по датуму налога за период 1.1.2017. - 31.12.2018. године, у истима дата спецификација фактура по којима нису измирене обавезе фактурисане за пословни простор (Кнез Михаилова 26 и Краља Петра 74), а које су обухваћене УППР-ом, класа Д (остали), са коначним пресеком стања свих потраживања на дан 13.9.2018. године (дан почетка примене УППР-а). Према вештаку тим актом су обухваћена потраживања тужиоца према туженом, евидентирана у пословним књигама тужиоца са стањем на дан 7.12.2017. године на износ од 584.361,00 динара. Та потраживања се односе на пословни простор који се налази у Београду у улици Кнез Михаилова 26 – подрум, површине 46 м² и то на име закупнина за следеће месеце: март 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара; април 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара; мај 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара; јуни 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара; јули 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара; август 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара, септембар 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара; октобар 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара и новембар 2017. године износ закупнине 64.929,00 динара. Вештак је дао мишљење да је спорна фактурисана закупнина за период март-новембар 2017. године за пословни простор који се налази у улици Кнез Михаилова број 26 – подрум, површине 46м², несумњиво обухваћена УППР-ом туженог.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, полазећи од одредби чланова 167 став 1 и 173 ставови 1 и 2 Закона о стечају, првостепени суд је нашао да исти није основан. Наиме, тужилац је навео да се из извода УППР-а који се односи на његово потраживање не може утврдити на који период неизмирених обавеза се односе призната потраживања. Овакви наводи тужиоца се не могу прихватити, с обзиром на то да је увидом у измењени и допуњени Унапред припремљени план реорганизације туженог од 22.12.2017. године утврђено да је потраживање тужиоца по основу испостављених фактура за закуп пословног простора у улици Кнез Михаиловој број 26 сврстано у класу Д стечајних поверилаца, да је износ потраживања поверилаца утврђен према стању на дан 30.11.2017. године, те да ће финални износ потраживања наведене класе стечајних поверилаца бити утврђен на дан почетка примене плана реорганизације, а као дан почетка примене плана реорганизације одређено је 15. дан од дана правноснажности решења о потврђивању плана реорганизације. Како је решење о потврђивању Унапред припремљеног плана реорганизације постало правноснажно дана 29.8.2018. године, доношењем решења Привредног апелационог суда Пвж 373/18, којим је потврђено решење Привредног суда у Београду Рео 37/17 од 26.2.2018. године, то је дан почетка примене плана реорганизације 13.9.2018. године. Имајући у виду да се потраживање тужиоца које је предмет тужбеног захтева односи на период март-новембар 2017. године, а да је дана 13.9.2018. године утврђен коначан пресек стања потраживања из класе Д, у коју су сврстана и потраживања тужиоца на име закупнина пословног простора у улици Кнез Михаиловој број 26, првостепен суд је, из налаза и мишљења судског вештака, несумњиво утврдио да дуг на име закупнине од марта 2017. до новембра 2017. године укупно износи 584.361,00 динара за пословни простор у Кнез Михаиловој улици број 26 – подрум, да наведени дуг чини девет месечних закупнина у износу од по 64.929,00 динара које нису плаћене, те да су управо рачуни којима су фактурисане наведене закупнине обухваћене УППР-ом. Стога је првостепени суд несумњиво утврдио да је утужено потраживање тужиоца у укупном износу од 584.361,00 динара, на име закупнина за период март-новембар 2017. године, за

пословни простор у Кнез Михаиловој улици број 26 – подрум, површине 46 м², у целости обухваћен УППР-ом туженог. Како из свих доказа изведених током поступка несумњиво произлази да је утужено потраживање тужиоца обухваћено правноснажним Унапред припремљеним планом реорганизације, те како усвојени унапред припремљени план реорганизације представља извршну исправу и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, то је неосновано потраживање тужиоца, па је првостепени суд применом члана 167 став 1 Закона о стечају донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде. Без утицаја су на одлучивање у овој правној ствари наводи тужиоца да тужени није поступао у складу са усвојеним УППР-ом, јер непоступање по истом представља разлог за покретање стечајног поступка у смислу члана 173 Закона о стечају и спровођење стечајног поступка банкротством стечајног дужника, а не разлог за покретање парничног поступка.

Имајући у виду наведено, неосновани су жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

По налажењу овог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право када је одлучио као у ставу првом изреке првостепене пресуде.

Наиме, конкретна тужба се односи на потраживање на име неплаћене закупнине за пословни простор у Београду, у улици Кнез Михаилова број 26, па је ирелевантно да ли између парничних странака постоје и спорења око закупа пословног простора на другим локацијама. Самим тим је без утицаја и да ли су парничне странке сагласне око висине укупног дуговања по основу потраживања на име закупа пословних простора у Београду. У вези са овим, тужилац је истицао и примедбе на налаз и мишљење судског вештака економско-финансијске струке Руже Лончар од 16.9.2022. године, позивајући се на разлику између стања у пословним књигама тужиоца у вези укупног потраживања за све пословне просторе на дан 13.9.2018. године (110.506.337.67 динара) и укупног износа потраживања тужиоца по том основу која су ушла у УППР (64.615.363,89 динара). Судски вештак се на ове примедбе изјаснила, при чему је остала у свему при свом налазу и мишљењу да је спорна фактурисана закупнина за период март-новембар 2017. године за пословни простор у Београду, улица Кнез Михаилова број 26, несумњиво обухваћена УППР-ом туженог. Притом је објаснила да укупан дуг на име закупнине за тај пословни простор у наведеном периоду износи 584.361,00 динара (девет месечних закупнина по 64.929,00 динара), да се из постојеће документације јасно виде рачуни којима су те закупнине фактурисане, као и то да су ти рачуни обухваћени УППР-ом. Том налазу и мишљењу првостепени суд је правилно у целости поклатио веру. Имајући у виду наведено, првостепени суд је током доказног поступка несумњиво утврдио да је утужено потраживање од 584.361,00 динара на име закупнине за пословни простор у Београду, у улици Кнез Михаилова број 26, у целости обухваћен УППР-ом туженог.

На крају, евентуално непоступање туженог у складу са УППР-ом није и не може бити предмет овог судског поступка, већ евентуално разлог за покретање стечајног поступка, а како то првостепени суд правилно закључује.

Приликом доношења другостепене одлуке, цењени су и остали жалбени наводи тужиоца, али је овај суд закључио да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност побијане одлуке у ставу првом изреке, те да су исти ирелевантни за другачију одлуку суда, а с обзиром на напред изнето правно становиште.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом изреке побијане пресуде, имајући у виду да је првостепени суд правилно применио одредбу чланова 150, 153 став 1, 154 и 163 став 1 ЗПП, а трошкови одмерени сходно важећој АТ и ТТ за радње које су биле нужне и оправдане за вођење поступка.

Из изнетих разлога, применом одредбе чланова 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Имајући у виду да тужилац није успео у поступку по жалби, то му нису признати трошкови другостепеног поступка, сходно одредби члана 165 Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Јелена Стојилковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић